

POLITYKA BEZPIECZEŃSTWA DZIECI W KLUBIE SPORTOWYM CRACOVIA S.A. ORAZ W FUNDACJI CRACOVIA MŁODYCH

w brzmieniu obowiązującym od 25 lutego 2025 r.

KS Cracovia S.A. ul. Józefa Kałuży 1, 30-111 Kraków

\NIP 677 20 79 476 **\REGON** 351553230 **\KRS** 0000048937

Sąd Rejonowy dla Krakowa Śródmieścia w Krakowie, Wydział XI Gospodarczy

Wysokość kapitału zakładowego - 74.301.600,00 zł

I. Wstęp

Cracovia oraz Fundacja Cracovia Młodych pragnie uczynić uprawianie sportu bezpiecznym, pełnym szacunku i radości środowiskiem dla wszystkich dzieci, niezależnie od wieku, płci, orientacji, pochodzenia etnicznego czy społecznego, poziomu sprawności, zdolności czy zaangażowania w grę. Uznajemy prawo dzieci do bycia wolnymi od wszelkich form nadużyć: fizycznych, seksualnych, emocjonalnych oraz zaniedbania i uznajemy nasz obowiązek dbania o ich ochronę.

Niniejsza Polityka stanowi ramy zapewniające, że dzieci są chronione podczas uprawiania sportu w Cracovii oraz Fundacji Cracovia Młodych. Dotyczą one wszystkich osób poniżej 18 roku życia, bez jakiegokolwiek dyskryminacji. Uznajemy, że niektóre dzieci mogą być szczególnie narażone na nadużycia i jesteśmy świadomi odpowiedzialności za dbanie o ich integrację, bezpieczeństwo i dobre samopoczucie.

Niniejsza Polityka przewiduje kodeksy postępowania, wytyczne i procedury, stanowiące załączniki do niniejszego dokumentu. Cracovia oraz Fundacja Cracovia Młodych kładzie nacisk na środki zapobiegawcze, w celu zmniejszenia ryzyka naruszeń bezpieczeństwa dzieci oraz odpowiedzialne działania zapewniające, że ewentualne incydenty będą rozwiązywane efektywnie.

1.1. ZAKRES POLITYKI BEZPIECZEŃSTWA DZIECI W KS CRACOVIA S.A. ORAZ W FUNDACJI CRACOVIA MŁODYCH

Niniejsza Polityka określa:

1. Wymogi dotyczące bezpiecznych relacji pomiędzy dziećmi a personelem, w tym trenerami/opiekunami/personalem medycznym, a w szczególności zachowania niedozwolone;
2. Wymogi dotyczące bezpiecznych relacji między małoletnimi, a w szczególności zachowania niedozwolone;
3. Zasady korzystania z urządzeń elektronicznych z dostępem do sieci Internet;
4. Procedury ochrony dzieci przed treściami szkodliwymi i zagrożeniami w sieci Internet oraz utrwalonymi w innej formie;
5. Zasady i procedurę podejmowania interwencji w sytuacji podejrzenia krzywdzenia lub posiadania informacji o krzywdzeniu dziecka;
6. Osoby odpowiedzialne za przyjmowanie zgłoszeń o zdarzeniach zagrażających małoletniemu i udzielenie mu wsparcia;
7. Sposób dokumentowania i zasady przechowywania ujawnionych lub zgłoszonych incydentów lub zdarzeń zagrażających dobru małoletniego

8. Procedury i osoby odpowiedzialne za składanie zawiadomień o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na szkodę małoletniego oraz zawiadomień do sądu opiekuńczego;
9. Zasady ustalania planu wsparcia małoletniego po ujawnieniu krzywdzenia
10. Zasady przeglądu i aktualizacji Polityki;
11. Zakres kompetencji osoby odpowiedzialnej za przygotowanie personelu do stosowania Polityki, zasady przygotowania personelu do ich stosowania oraz sposób dokumentowania tej czynności;
12. zasady i sposób udostępniania rodzicom albo opiekunom prawnym lub faktycznym oraz dzieciom niniejszej Polityki do zaznajomienia się z nimi i ich stosowania;

Niniejsza Polityka kierowana jest do: trenerów/instruktorów, personelu medycznego, administratorów i koordynatorów, wolontariuszy, rodziców/opiekunów prawnych, podmiotów współpracujących, agentów, sędziów, organizatorów obozów sportowych, personelu pomocniczego, wszelkich innych osób mających styczność z dziećmi w KS Cracovia S.A. oraz Fundacji Cracovia Młodych, a także do samych dzieci.

1.2. ZASADY POLITYKI BEZPIECZEŃSTWA DZIECI W KS CRACOVIA S.A. ORAZ W FUNDACJI CRACOVIA MŁODYCH

1. **Będziemy działać w najlepszym interesie dzieci.** Zapewnienie ochrony dzieciom jest związane ze zwiększaniem ich radości z uprawiania sportu i czerpania satysfakcji z osiąganych wyników. Każde działanie związane z dzieckiem lub dziećmi, uprawiającymi sport musi uwzględniać w pierwszej kolejności ich najlepsze interesy.
2. **Prawa dzieci będą szanowane i promowane.** Każde dziecko ma prawo do uprawiania sportu w bezpiecznym, zintegrowanym środowisku, wolnym od wszelkich form nadużycia, molestowania i wykorzystywania. Będziemy stawiać dziecko i jego dobro przed zawodnikiem, sędzią, kibicem i wszelkimi innymi rolami, jakie może pełnić w sporcie
3. **Uznajemy, że każda forma nadużycia narusza prawa dziecka i nie będzie tolerowana.** Dzieci mają prawo być wysłuchane, w tym poprzez głos w kształtowaniu niniejszej Polityki. Dzieci mają prawo by ich poglądy i opinie były brane pod uwagę we wszystkich decyzjach i działaniach ich dotyczących.
4. **Zasady i praktyki zawarte w niniejszej Polityce będą stosowane wobec wszystkich dzieci** - bez dyskryminacji ze względu na rasę, kolor skóry, pochodzenie etniczne, narodowe lub społeczne, płeć, niepełnosprawność, język, religię, poglądy polityczne lub jakąkolwiek inną opinię, majątek, urodzenie lub jakikolwiek inny status, orientację seksualną lub z jakiegokolwiek innego powodu.
5. **Ochrona dzieci jest obowiązkiem każdego z nas**, niezależnie od naszego pochodzenia czy roli jaką pełniemy w sporcie. Oznacza to, że kiedy dzieci są pod naszą

opieką, mamy obowiązek je chronić, bez wyjątku. Dzieci również odgrywają w tym procesie istotną rolę, pomagając w ochronie swojej i innych dzieci, chociaż ostateczna odpowiedzialność jest po stronie dorosłych.

6. **Określenie ról i obowiązków w ramach Polityki Bezpieczeństwa Dzieci.** Wszystkie problemy będą zgłaszane i niezwłocznie rozpatrywane zgodnie z określonymi procedurami, ustawodawstwem krajowym oraz z uwzględnieniem przede wszystkim najlepszego interesu dziecka.
7. **Przejrzystość i otwartość jest kluczowa w bezpieczeństwie i ochronie dzieci.** Nadużycia i krzywdy mogą się rozwijać, gdy pracownicy, wolontariusze, partnerzy, dzieci, rodzice i członkowie społeczności nie czują się zdatni do zgłaszania swoich obaw.
8. **Wszystkie obawy dotyczące bezpieczeństwa i ochrony dzieci powinny być traktowane poważnie.** W razie potrzeby należy podjąć odpowiednie kroki w celu zabezpieczenia dziecka, włącznie z przekazaniem sprawy do organów ścigania i podmiotów zajmujących się ochroną dzieci.
9. **Żadna pojedyncza organizacja nie jest w stanie chronić dzieci samodzielnie.** Konieczna jest współpraca wszystkich uprawnionych organów, organizacji i podmiotów.

1.3. OBJAŚNIENIE TERMINÓW

1. „**Cracovia**”, „**KS Cracovia S.A.**” oznacza Klub Sportowy Cracovia Spółka Akcyjna z siedzibą w Krakowie, przy ul. Józefa Kałuży 1, 30-111 Kraków, wpisany do Rejestru Przedsiębiorców prowadzonego przez Sąd Rejonowy dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie, XI Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego pod KRS 0000048937, NIP: 677-20-79-476, REGON: 351553230, z kapitałem zakładowym w wysokości 65.301.600,00 zł (wpłaconym w całości),
2. „**Fundacja**”, „**Fundacja Cracovia Młodych**” oznacza Fundację Cracovia Młodych z siedzibą w Krakowie, przy al. 3 Maja 55, 30-062 Kraków, wpisaną do Rejestru Stowarzyszeń prowadzonego przez Sąd Rejonowy dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie, Wydział XI Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem KRS 0001088987, NIP 6772506990, REGON: 527899426;
3. „**PBD**”, „**Polityka**” oznacza niniejszą Politykę Bezpieczeństwa Dzieci, przyjętą i podlegającą wdrożeniu oraz stosowaniu w KS Cracovia S.A. oraz w Fundacji Cracovia Młodych;
4. „**dziecko**” oznacza każdą osobę w wieku poniżej 18 lat;
5. „**personel**” oznacza pracowników i współpracowników Cracovii oraz Fundacji Cracovia Młodych;

6. **„trener”** oznacza osobę prowadzącą praktyczne lub teoretyczne, zorganizowane, grupowe lub indywidualne zajęcia w zakresie sportu podczas treningu, wyjazdu, obozu treningowego lub jakiegokolwiek zorganizowanego wydarzenia sportowego;
7. **„zawodnik”** oznacza każdą osobę fizyczną uprawiającą sport w ramach KS Cracovia S.A. lub Fundacji Cracovia Młodych;
8. **„opiekun”** oznacza każdą osobę dorosłą, która towarzyszy dzieciom podczas każdej aktywności sportowej, w tym podczas treningu, meczu wyjazdowego lub obozu sportowego, która bierze na siebie odpowiedzialność za zapewnienie bezpieczeństwa i realizację celów planowanego wydarzenia;
9. **„rodzic”** oznacza także opiekuna prawnego dziecka oraz osobę lub podmiot sprawujący pieczę zastępczą nad dzieckiem;
10. **„wolontariusz”** oznacza osobę fizyczną, która ochotniczo i bez wynagrodzenia uczestniczy w programie wolontariatu;
11. **„dane osobowe”** oznaczają pojedyncze informacje lub zbiory danych o zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osobie fizycznej. Dziecko można zidentyfikować na podstawie danych takich jak: imię i nazwisko, numer legitymacji członkowskiej, jednego lub kilku szczególnych czynników określających fizyczną, ekonomiczną lub społeczną tożsamość dziecka;
12. **„ochrona danych osobowych”** oznacza zabezpieczenie tych danych przed ich utratą, wyciekiem lub niepowołanym dostępem przez podmioty, które nimi dysponują, tj. najczęściej trenerów, kluby lub związki piłkarskie. Ochrona polega także na niedopuszczeniu do sytuacji, aby te dane były przetwarzane przez osoby niemające do tego upoważnienia;
13. **„nadużycie wobec dziecka”** oznacza każde działanie wobec dziecka prowadzące do fizycznej lub emocjonalnej krzywdy, w tym niegodziwego traktowania, przemocy, wykorzystywania, a także każde zaniechanie prowadzące do zaniedbania lub braku reakcji na podstawowe potrzeby dziecka.
14. **„ochrona dzieci”** oznacza działania podjęte w odpowiedzi na sygnały dotyczące dziecka lub dzieci, które mogą doznawać krzywdy lub są wykorzystywane.
15. **„stereotyp”** oznacza uproszczoną opinię, myśl o innej osobie jako przedstawicielu grupy społecznej, opartą o wyobrażenie rozpowszechnione społecznie i przekazywane nawzajem;
16. **„uprzedzenie”** oznacza uczucie wobec osoby jako reprezentanta poszczególnej grupy, niezależnie od tego, jak się ta osoba zachowuje;
17. **„dyskryminacja”** oznacza zachowanie wobec osoby, oparte o stereotypy i uprzedzenia, jakie wobec niej mamy;
18. **„Rejestr Sprawców Przestępstw na tle seksualnym”** lub **„RSPTS”** obejmuje rejestr publiczny z dostępem ograniczonym i rejestr osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15, wydała postanowienie o wpisie do rejestru.

19. „**koordynator ds. bezpieczeństwa dzieci**” oznacza osobę powołaną przez zarząd Cracovii oraz zarząd Fundacji Cracovia Młodych odpowiedzialną za wdrożenie Polityki oraz jej stosowanie w Cracovii oraz w Fundacji Cracovia Młodych;
20. „**podmioty związane z ochroną dzieci**” oznaczają organy, instytucje i organizacje, na których ciąży prawny obowiązek ochrony dzieci przed wszelkimi nadużyciami. Obejmuje m.in. policję, prokuraturę, rzecznika praw dziecka, szkołę, pomoc społeczną;

Ilekoć w niniejszym dokumencie jest mowa o stanowisku czy roli w sporcie (trener, zawodnik, pracownik czy opiekun) w męskiej formie, tyczy się to obu płci.

II. ZAPOBIEGANIE NARUSZENIOM BEZPIECZEŃSTWA DZIECI

2.1. ZASADY POSTĘPOWANIA DLA TRENERÓW, OPIEKUNÓW, WOŁONTARIUSZY I INNYCH OSÓB PRACUJĄCYCH Z DZIEĆMI W KS CRACOVIA S.A. ORAZ W FUNDACJI CRACOVIA MŁODYCH

*Pracując z dziećmi, trener powinien być dla nich wzorem. Dlatego tak ważne jest, aby wszystkie osoby pracujące z dziećmi miały świadomość zasad, wytycznych i dobrych praktyk, których przestrzeganie im w tym pomoże. **Kodeks postępowania dla osób pracujących z dziećmi** stanowi załącznik nr 1 do Polityki. Każda osoba z personelu, pracująca z dziećmi jest zapoznana z kodeksem i zobowiązana do jego stosowania.*

1. **Cechy dobrego trenera, opiekuna, wolontariusza pod kątem bezpieczeństwa dzieci:**
 - a) **spostrzegawczość i wrażliwość na potrzeby dzieci** - Znajomość potrzeb dzieci oraz ich możliwości sportowych i fizjologicznych umożliwia stosowanie właściwych środków szkoleniowych i metod we właściwym czasie. Środki treningowe i plan szkolenia powinny być dobrane do wieku i umiejętności oraz aktualnych potrzeb i możliwości zawodników.
 - b) **cierpliwość i pogodne usposobienie** - umiejętność stworzenia przyjaznej i wesołej atmosfery, środowiska, w którym każdy jego uczestnik będzie czuł się komfortowo.
 - c) **kreatywność;**
 - d) **stabilność emocjonalna;**
 - e) **wysoka kultura osobista;**
 - f) **lojalność;**
 - g) **pasja;**
 - h) **zaangażowanie;**

- i) **elastyczność w prowadzeniu zajęć** - zajęcia powinny być dostosowane do wieku i możliwości psychofizycznych dziecka. Dlatego też trener powinien znać i brać pod uwagę ich cele i potrzeby.
- j) **dobrze zorganizowanie;**
- k) **umiejętność jednoczenia zespołu i indywidualne podejście do każdego dziecka** - dobry trener powinien umieć budować u dzieci poczucie własnej wartości. Pochwały, wyróżnienia zwiększają otwartość i pewność siebie u dzieci. Nie należy jednak nadmiernie faworyzować wybranych dzieci, ponieważ pozostałe mogą poczuć się odsunięte lub mniej ważne. Trener/opiekun nie powinien doprowadzać dzieci do strachu przed krytyką lub karą.
- l) **Brak tolerancji wobec dyskryminacji** - dobry trener nie stosuje środków, które prowadzą do dyskryminacji zawodników oraz nie toleruje dyskryminacji dzieci stosowanej przez rówieśników. Ocenianie indywidualnych lub społecznych cech członka grupy, szczególnie przez pryzmat stereotypów i uprzedzeń, może zagrażać dobrej atmosferze w grupie, jakości treningu, samopoczucia i efektywności dzieci. Należy oceniać jedynie kompetencje, które są kształtowane i rozwijane, np. postęp w technice gry.

2. Przykłady dobrych praktyk trenerskich:

- a) dawanie dzieciom swoim zachowaniem najlepszego przykładu;
- b) ustalenie zasad współpracy, z podkreśleniem wagi zachowań sprzyjających współpracy w grupie;
- c) prowadzenie dialogu z każdym podopiecznym;
- d) opiekowanie się swoimi zawodnikami tak, jak chciałoby się, aby ktoś zajmował się naszym dzieckiem;
- e) traktowanie swoich podopiecznym priorytetowo np. spożywanie przez trenera posiłku dopiero, gdy wszystkie dzieci już go otrzymały;
- f) oparte na pochwalę rozwijanie poczucia ważności i docenienia, szczególnie wśród dzieci zagrożonych dyskryminacją;
- g) wykorzystywanie potencjału integracyjnego grupy przed treningiem i po treningu: w szatni, na ławce dla rezerwowych i trybunach, gdy dzieci mogą się lepiej poznać;
- h) zapobieganie i reagowanie na dynamikę związaną z dyskryminacją;
- i) brak zgody na prześladowanie i dokuczanie innym;
- j) niedopuszczanie, by wygląd był podstawą do wartościowania dzieci;
- k) budowanie strojem poczucia wspólnoty zespołu.

3. **Przypadki niewłaściwych praktyk** - złe praktyki mogą mieć miejsce, kiedy potrzeby dzieci nie są traktowane priorytetowo, co powoduje, że ich dobro i bezpieczeństwo jest zagrożone. Przykłady niewłaściwych praktyk mogą obejmować:

- a) Podejmowanie niewystarczającej dbałości o unikanie urazów (np. poprzez nadmierny lub nieodpowiedni trening w stosunku do wieku, dojrzałości, doświadczenia i umiejętności zawodników);
 - b) Niezgłaszanie zachowań, które mogą narażać na szwank dobro dziecka i pozwalanie na niezgłaszanie niepokojących praktyk;
 - c) Ciągłe okazywanie przychylności lub ignorowanie niektórych dzieci;
 - d) Używanie agresywnego, wulgarnego języka i zakazanych substancji w obecności dzieci;
 - e) Wielokrotne ignorowanie wytycznych dotyczących zdrowia i bezpieczeństwa lub niepodejmowanie regularnych ocen ryzyka, co może narażać dzieci na ryzyko narażenia (np. niezapewnienie, że sprzęt, transport lub obiekty są odpowiednie do celu, bezpieczne w użyciu i dostępne);
 - f) Brak kwestionowania i zgłaszania złych praktyk może prowadzić do powstania środowiska, w którym może dojść do nadużyć.
4. **Obszary ryzyka** - pewne zachowania powinny zwrócić uwagę i stanowić podstawę do podjęcia działań w celu poprawy bezpieczeństwa procesów, ewentualnie do zgłoszenia naruszeń. Są to:
- a) Potencjalne sytuacje ryzyka: szatnie, prysznice, jazda samochodem, nocowanie, wyjazdy;
 - b) Tolerancja dla znęcania się, w tym wśród rówieśników;
 - c) Wysoka tolerancja dla przemocy fizycznej i urazów;
 - d) Dominacja i nierówne relacje władzy, na przykład między kierownikami lub trenerami a sportowcami;
 - e) Nieodpowiednie relacje dorosły-dziecko i nadużywanie pozycji zaufania;
 - f) Dyskryminacja i nierówność płci;
 - g) Społeczna tolerancja dla niewłaściwych relacji lub zachowań: kluczowy czynnik, który sprawia, że dzieci, zwłaszcza dziewczynki, są narażone na nadużycia;
 - h) Dbanie o reputację i unikanie skandali, prowadzące do przemilczania incydentów lub niezgłaszania ich, co czasem prowadzi do kontynuacji nadużyć;
5. **Ryzyko naruszeń i nieprawidłowości obniżają dobre praktyki. Są to:**
- a) Kultura szacunku i polityka zera tolerancji wobec wszelkich form nadużyć na wszystkich poziomach;
 - b) Przestrzeganie zasad i procedur, które przekazywane są także dzieciom oraz ich rodzicom;
 - c) Współpraca z Koordynatorem do spraw bezpieczeństwa dzieci;
 - d) Poważne traktowanie incydentów i zgłoszeń dotyczących bezpieczeństwa dzieci i podejmowanie odpowiednich działań w tym zakresie;

- e) Działania edukacyjne mające na celu szerzenie świadomości społecznej w zakresie bezpieczeństwa dzieci;
- f) Zaangażowanie i troska personelu o bezpieczeństwo dzieci na wszystkich poziomach gry.

2.2. ZASADY ZWIĄZANE Z BEZPIECZEŃSTWEM DZIECI PODCZAS WYJAZDÓW LUB OBOZÓW SPORTOWYCH

*Wyjazdy i obozy sportowe, w tym z zapewnieniem noclegu zwiększają ryzyko wystąpienia naruszeń wobec dzieci, dlatego też wymagają szczególnych środków ostrożności i obowiązujących zasad. Poza oczekiwanymi zachowaniami wskazanymi w kodeksie postępowania osób pracujących z dziećmi (załącznik nr 1 do Polityki), opiekunowie powinni stosować się do specjalnych reguł podczas wyjazdów. **Kodeks postępowania podczas wyjazdów lub obozów sportowych** stanowi załącznik nr 2 do Polityki. Każda osoba z personelu, pracująca z dziećmi jest zapoznana z kodeksem i zobowiązana do jego stosowania.*

1. **Nadzór podczas wyjazdów** - liczba uczestników wypoczynku pozostających pod opieką jednego wychowawcy wypoczynku nie może przekraczać 20 osób. W przypadku grupy z dziećmi do 10 roku życia oraz grupy mieszanej, w której są dzieci do 10 roku życia, liczba uczestników wypoczynku pozostających pod opieką jednego wychowawcy wypoczynku nie może przekraczać 15 osób.

Na liczbę opiekunów mają wpływ następujące kryteria:

- a. wiek dzieci;
- b. stopień rozwoju psychofizycznego;
- c. stan zdrowia;
- d. specyfika aktywności oraz warunki, w jakich będzie się ona odbywać.

Przed organizacją wycieczki lub obozu sportowego, w tym z zapewnieniem noclegu, personel odpowiedzialny za jego organizację decyduje o niezbędnym poziomie nadzoru, biorąc pod uwagę wiek i liczbę uczestników. Zazwyczaj im młodsze dzieci lub im bardziej wymagające zajęcia lub okoliczności, tym większa liczba dorosłych opiekunów potrzebna do ich nadzorowania. Gdy dzieci mają szczególne potrzeby, może być wymagany dodatkowy nadzór i wsparcie.

Przy każdej aktywności podczas wycieczki lub obozu dzieci nadzorowane są przez co najmniej dwie dorosłe osoby nadzorujące (zasada czterech oczu). Jeśli są dostępni opiekunowie płci męskiej i żeńskiej, ważne jest określenie różnych ról i obowiązków każdego z nich, np. dotyczące nadzoru w szatniach i wchodzenia do pokoi.

2. **Odpowiedzialność opiekunów i rola rodziców** - opiekunowie towarzyszący dzieciom podczas podróży i wyjazdu biorą na siebie odpowiedzialność za zapewnienie bezpieczeństwa dzieciom. Rozpoczyna się ona od momentu, gdy dziecko opuszcza rodzica, a kończy się dopiero, gdy dzieci wrócą z podróży i zostaną bezpiecznie przekazane rodzicom/opiekunom prawnym. Należy jasno poinformować rodziców, w którym momencie kończy się odpowiedzialność za opiekę nad dziećmi, aby uniknąć nieporozumień. Na przykład można uzgodnić, że rodzice zabiorą swoje dzieci z siedziby klubu po powrocie z wycieczki lub, że dzieci zostaną odwiezione do siedziby klubu, a następnie udadzą się samodzielnie do domu.
3. **Informacje dla rodziców** - zgodnie z art. 92j ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty, organizator wycieczki zobowiązany jest poinformować rodziców uczestnika wycieczki o warunkach organizacji wycieczki, w szczególności o terminie, miejscu lub trasie wycieczki, jego programie i regulaminie. Wobec tego, przed wyjazdem obejmującym nocleg w miarę możliwości odbywa się spotkanie trenerów (opiekunów) z rodzicami i dziećmi w celu potwierdzenia ustaleń i zasad dotyczących wyjazdu. W przypadku niemożności organizacji takiego spotkania, informacje są dostarczone na piśmie (w tym np. w wiadomości e-mail). Rodzice otrzymują numery alarmowe do opiekunów nadzorujących podróż i organizatorów wycieczki.
4. **Zgody rodziców** - Rodzice muszą zawsze wyrazić zgodę na udział swoich dzieci w wyjeździe. Przed wyjazdem należy również uzyskać podstawowe informacje dotyczące stanu zdrowia dzieci i dane kontaktowe w nagłych przypadkach. Szczegółowe informacje dotyczące zasad udzielania zgód oraz wzory zgód zostały przedstawione w pkt 2.7 niniejszej Polityki.
5. **Zgłoszenie zamiaru zorganizowania wyjazdu** - zgodnie z art. 92d ust. 1 ustawy o systemie oświaty, organizator wycieczki jest obowiązany zgłosić kuratorowi oświaty właściwemu ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania organizatora wycieczki zamiar zorganizowania wycieczki. Dalej ustawa wskazuje szereg obowiązków ciążyących na organizatorze wycieczki, np. założenia dla uczestnika wycieczki karty kwalifikacyjnej czy obowiązek zgłoszenia wypadku podczas wycieczki (art. 92l ustawy o systemie oświaty).
6. **Kierownik wycieczki i wychowawca** - kadra trenerów i opiekunów podczas wycieczki czuwa nad bezpieczeństwem dzieci. To oni w pierwszej kolejności powinni wykryć potencjalne nadużycia wobec dzieci, a także sami nie mogą stanowić

zagrożenia dla ich bezpieczeństwa. Art. 92p ust. 1 i 2 ustawy o systemie oświaty wskazuje warunki, które musi spełniać kierownik wypoczynku i wychowawca. Kierownikiem wypoczynku może być osoba, która m.in. nie była karana za umyślne przestępstwo przeciwko życiu i zdrowiu, przestępstwo przeciwko wolności seksualnej i obyczajności, przestępstwo przeciwko rodzinie i opiece, ukończyła 18 lat, posiada co najmniej wykształcenie średnie lub średnie branżowe, ukończyła kurs na kierownika wypoczynku. Wychowawca ponadto jest obowiązany ukończyć odpowiedni kurs na wychowawcę wypoczynku.

7. **Obowiązki organizatora** - organizator musi zapewnić odpowiednią kadrę podczas wypoczynku, ale także dostęp do opieki medycznej oraz program wypoczynku i zajęcia dostosowane do wieku, zainteresowań i potrzeb uczestników, ich stanu zdrowia, sprawności fizycznej i umiejętności. Obowiązkiem organizatora jest także żywienie zgodne z zasadami higieny żywienia, a także (jeżeli dotyczy) bezpieczne korzystanie z wyznaczonego obszaru wodnego oraz bezpieczne przebywanie w górach.

2.3. ZASADY POSTĘPOWANIA RODZICÓW ORAZ OPIEKUNÓW PRAWNYCH

Rodzic zobowiązuje się przyczyniać do rozwoju bezpiecznej i przyjemnej atmosfery uprawiania sportu. Rodzice angażują się w życie społeczności klubowej. Zbiór zasad postępowania dla rodziców stanowi załącznik nr 3 do Polityki. Rodzice dzieci korzystających z aktywności sportowych w ramach KS Cracovia S.A. lub Fundacji Cracovia Młodych są zapoznani z kodeksem i zobowiązani do jego stosowania, podpisując stosowne oświadczenie przy dokonaniu zapisu dziecka.

2.4. ZASADY KORZYSTANIA Z SZATNI I ŁAZIENEK

W trakcie korzystania z szatni oraz łazienek, bezpieczeństwo dzieci jest szczególnie narażone, ponieważ dzieci są w tych miejscach mniej nadzorowane. Załącznikiem nr 4 do Polityki są Zasady korzystania z szatni i łazienek. Każda osoba z personelu, pracująca z dziećmi jest zapoznana z kodeksem i zobowiązana do jego stosowania.

2.5. INFORMACJE DLA DZIECI

Załącznikiem nr 5 do Polityki jest Kodeks postępowania dla dzieci. Ma on służyć jako przewodnik codzienny, treningowy lub wycieczkowy. W przyszłości będzie on rozwijany wraz z dziećmi, ponieważ jeżeli biorą udział w tworzeniu zasad, są bardziej skłonne do ich przestrzegania. Kodeks jest udostępniany dzieciom przed rozpoczęciem pierwszych zajęć w KS Cracovia S.A. lub w Fundacji, a także przed każdym wyjazdem. Rodzice są zobowiązani

zapoznać dzieci z Kodeksem i potwierdzić to poprzez przekazanie do KS Cracovia S.A. lub Fundacji podpisanego egzemplarza kodeksu.

2.6. ZASADY REJESTRACJI I PUBLIKACJI WIZERUNKU ORAZ ZAPEWNIENIA BEZPIECZNEGO KORZYSTANIA Z INTERNETU ORAZ MEDIÓW SPOŁECZNOŚCIOWYCH

Zdjęcia, filmy, wpisy w mediach społecznościowych, a także każda inna aktywność online zapewniają promocję sportu. Z drugiej strony mogą powodować zagrożenia dla bezpieczeństwa dzieci, a także ochrony ich prywatności i danych osobowych.

Przykładami zagrożeń online dla bezpieczeństwa dzieci i ich praw są:

- 1) niezgodne z prawem przetwarzanie danych osobowych, np. nazwiska, adresów e-mail lub numerów telefonu, wizerunku;
- 2) kontakt z dorosłymi z bezprawnymi lub wątpliwymi zamiarami;
- 3) wysyłanie obraźliwych lub w inny sposób nieodpowiednich materiałów;
- 4) dręczenie i prześladowanie online, cyberprzemoc, *cyberstalking* (wykorzystywanie Internetu do nękania);
- 5) *grooming* (uwodzenie dzieci przez Internet) w celu wykorzystywania seksualnego.

Zasady publikacji wizerunku i zapewnienia bezpieczeństwa dzieci w przestrzeni online stanowią załącznik nr 6 do Polityki i kierowane są zarówno do personelu jak i do rodziców. Ponadto personel został zapoznany z Zasadami współpracy z mediami, które stanowią załącznik nr 7 do Polityki.

Należy zgłaszać do Koordynatora ds. bezpieczeństwa dzieci, a w stosownych przypadkach na Policję, zachowania, które mogą być postrzegane jako nieodpowiednie w odniesieniu do filmowania lub fotografowania dzieci lub korzystania z mediów społecznościowych.

Przed publikacją zdjęć, filmów czy innych publikacji z udziałem dzieci, personel ma obowiązek upewnić się czy zostały wyrażone stosowne zgody na przetwarzanie wizerunku oraz jego eksploatację, zgodnie z zasadami udzielania zgód przedstawionymi w pkt 2.7. Polityki.

2.7. ZGODY RODZICÓW

Uczestnictwo dzieci w sporcie w formie treningów, rywalizacji sportowej, zawodów, turniejów, obozów sportowych itp. wymaga każdorazowej zgody rodziców, w tym na przetwarzanie ich danych osobowych oraz danych rodziców. Elementami wyrażenia zgody są: dobrowolność, konkretność, świadomość i jednoznaczność.

Personel Cracovii uzyskuje od rodziców/opiekunów prawnych następujące zgody:

- a) przed przystąpieniem dziecka do treningów, zawodów, meczów, rozgrywek, obozu, rodzice zawierają z Cracovią lub Fundacją umowę, w której wyrażają zgodę na udział ich dziecka w wskazanych w niej aktywnościach i podają wszystkie niezbędne dane dziecka, aby ustalenie jego tożsamości było możliwe;
- b) umowa powinna być podpisana przez oboje rodziców. W przypadku niemożności uzyskania zgody obojga rodziców zgodę wyraża jeden z rodziców prawnych, składając odpowiednie oświadczenie;
- c) dodatkowa zgoda wymagana jest w przypadku udziału dziecka w aktywnościach poza siedzibą Cracovii. Dotyczy to m.in. rozgrywek wyjazdowych, wycieczek, obozów, wypoczynku związanego z przemieszczaniem się dziecka lub zapewnieniem noclegu.
- d) w związku z udziałem dziecka w formach aktywności wyżej wymienionych, konieczne jest także uzyskanie zgody rodziców na przetwarzanie danych osobowych ich samych;
zgody wymaga rejestrowanie wizerunku dziecka podczas aktywności sportowej w ramach rozgrywek i innych form bezpłatnego wykorzystania tego wizerunku na potrzeby podmiotu organizującego aktywności dzieci oraz inne czynności związane z przetwarzaniem wizerunku dziecka. Zasady rejestracji oraz publikacji wizerunku dziecka zawiera Załącznik nr 6 do niniejszej Polityki.

III. Zasady bezpieczeństwa rekrutacji personelu

Źródło zagrożenia dla bezpieczeństwa dzieci może stanowić środowisko osób pracujących z dziećmi. W celu ograniczenia tego ryzyka, niniejsza Polityka opisuje ścieżkę rekrutacji osób zajmujących się aktywnością dzieci, w tym trenerów, koordynatorów, opiekunów, wolontariuszy.

3.1. ETAP PIERWSZY – ogłoszenie, rozmowa rekrutacyjna i formularz zgłoszeniowy samooceny.

- 1. Ogłoszenie o pracę** - ogłoszenie o pracę na stanowisko pracy z dziećmi zawiera przedstawienie profilu kandydata, czyli wymaganych umiejętności i doświadczenia, pozostającego w związku z bezpieczeństwem dzieci.

2. **Rozmowa kwalifikacyjna** - podczas rozmowy kwalifikacyjnej zadawane są pytania dotyczące ochrony dzieci, mające na celu weryfikację podejścia kandydata do bezpieczeństwa dzieci.

3.2. ETAP DRUGI – weryfikacja kandydata przed przyjęciem do pracy

1. **Zbieranie danych osobowych** - zgodnie z art. 22¹ § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy (k.p.), pracodawca jest uprawniony do żądania od osoby ubiegającej się o zatrudnienie podania danych osobowych obejmujących:
 - a. imię i nazwisko;
 - b. datę urodzenia;
 - c. dane kontaktowe wskazane przez taką osobę;
 - d. wykształcenie (gdy jest to niezbędne do wykonywania pracy określonego rodzaju lub na określonym stanowisku);
 - e. kwalifikacje zawodowe (gdy jest to niezbędne do wykonywania pracy określonego rodzaju lub na określonym stanowisku);
 - f. przebieg dotychczasowego zatrudnienia (gdy jest to niezbędne do wykonywania pracy określonego rodzaju lub na określonym stanowisku).

Zgodnie z art. 22¹ § 4 k.p., pracodawca żąda podania innych danych osobowych niż określone powyżej (w § 1), gdy jest to niezbędne do zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa. Dotyczy to np. adresu zamieszkania, numeru PESEL.

2. **Przedstawienie referencji** - w razie przedłożenia referencji są one weryfikowane w ramach procesu rekrutacyjnego przez bezpośredni kontakt mailowy lub telefoniczny.
3. **Weryfikacja tożsamości** - ma na celu uniknięcie sytuacji, w której kandydat posługuje się fałszywymi danymi. Odbywa się poprzez przedłożenie dokumentu tożsamości umożliwiającego dokonanie weryfikacji
4. **Weryfikacja posiadanych kwalifikacji** - wszelkie wskazywane przez kandydata kwalifikacje czy licencje są weryfikowane poprzez przedstawienie oryginałów certyfikatów lub weryfikację numerów licencji.
5. **Weryfikacja prawna** - przed dopuszczeniem do pracy Cracovia lub Fundacja weryfikuje czy kandydat figuruje w:

- a) **Krajowym Rejestrze Karnym** - art. 6 ust. 1 pkt 10 ustawy z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz.U. z 2003, poz. 1068 ze zm.) wskazuje, że pracodawca ma prawo do uzyskania informacji o osobach, których dane osobowe zgromadzone zostały w Rejestrze Karnym, w zakresie niezbędnym dla zatrudnienia, co do którego z przepisów ustawy wynika wymóg niekaralności, korzystania z pełni praw publicznych, a także ustalenia uprawnienia do zajmowania określonej funkcji.
Obowiązek przedłożenia zaświadczenia dotyczy: trenerów, instruktorów, nauczycieli, opiekunów oraz wychowawców na obozach dla dzieci.
- g) **Rejestrze Sprawców Przepływów na Tle Seksualnym** - zgodnie z art. 21 ustawy z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich, w przypadku zatrudniania lub dopuszczania osób do aktywności związanej z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem małoletnich lub opieką nad nimi (np. regularne treningi, wyjazdy na obozy sportowe) pracodawca lub inny organizator w zakresie takiej działalności ma obowiązek sprawdzenia, czy dane zatrudnianej lub dopuszczanej osoby są zamieszczone w Rejestrze Sprawców Przepływów na Tle Seksualnym z dostępem ograniczonym i w Rejestrze osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15, wydała postanowienie o wpisie w Rejestrze.

3.3. ETAP TRZECI – weryfikacja kandydata po przyjęciu

- 1. Złożenie oświadczenia o zapoznaniu się z PBD**
- 2. Poinformowanie pracownika o funkcjonowaniu Koordynatora ds. bezpieczeństwa dzieci i przekazanie jego danych kontaktowych.**
- 3. Weryfikacja prawna** - weryfikacja w Krajowym Rejestrze Karnym oraz w Rejestrze Sprawców Przepływów na Tle Seksualnym dokonywana jest cyklicznie co najmniej raz na 2 lata.
- 4. Weryfikacja pracy osób pracujących z dziećmi** - pracodawca weryfikuje pracownika pod kątem predyspozycji do pracy z dziećmi, w tym przestrzegania PBD oraz Kodeksu Postępowania dla osób pracujących z dziećmi, stanowiącego Załącznik nr 1 do Polityki.

IV. PROCEDURY I ZASADY POSTĘPOWANIA W SYTUACJI WYSTĄPIENIA NADUŻYĆ

4.1. FORMY NADUŻYĆ

Wszelkie działania zapobiegawcze i ochronne są kluczowe. Celem jest bowiem zawsze ochrona dzieci i uniknięcie sytuacji, które naruszają ich bezpieczeństwo. Jednak nie można wykluczyć, że mimo powzięcia wszelkich środków, do takich sytuacji niestety dojdzie. Niezwykle istotne jest zatem, żeby umieć takie zdarzenia rozpoznać, zidentyfikować, zaklasyfikować i co najważniejsze w odpowiedni sposób zareagować. Pamiętajmy, żeby nigdy nie ignorować sygnałów, które daje dziecko, ale też racjonalnie ocenić sytuację, a najlepiej – przekazać ją w ręce specjalistów. Nasza reakcja zawsze powinna mieć na uwadze dobro dziecka i jego ochronę również w środowisku pozasportowym.

Nadużycia względem dzieci mogą przybrać następujące formy:

1. **Przemoc fizyczna** - fizyczne krzywdzenie dziecka i wszelkie zachowania, w których użyta jest siła fizyczna, mająca na celu spowodowanie bólu lub dyskomfortu np. bicie ręką lub narzędziem, uderzanie, kopanie, potrząsanie, rzucanie, drapanie, szczypanie, gryzienie, przypalenie, łamanie kości itp.;
Przykłady w sporcie:
 - a) uderzanie dziecka przez trenera, ponieważ nie słucha, przeszkadza w treningu;
 - b) popychanie;
 - c) zachęcanie dzieci do agresywnej zabawy, bez względu na ryzyko zranienia siebie lub innych osób.
2. **Wykorzystywanie seksualne** - każdy rodzaj kontaktu seksualnego między osobą dorosłą, a małoletnią, tj. młodszą niż 18 lat, a także między znacznie starszym dzieckiem, a młodszym dzieckiem lub jeśli jedna osoba obezwładnia inną niezależnie od wieku. Obejmuje zachowania fizyczne, np. dotykanie dziecka, jak i bez kontaktu fizycznego, np. podglądanie lub słowną agresję. Wykorzystywanie seksualne nie musi wiązać się z kontaktem; jest nim również np. angażowanie dzieci w tworzenie obrazów seksualnych, zmuszanie dzieci do oglądania obrazów o charakterze seksualnym lub oglądanie czynności seksualnych, zachęcanie dzieci do zachowania w sposób nieodpowiedni pod względem seksualnym lub uwodzenie dziecka w celu przygotowania go do wykorzystania poprzez zdobycie jego zaufania (w tym za pośrednictwem mediów społecznościowych). Komentarze o charakterze seksualnym

pod adresem innych osób są również formą wykorzystywania seksualnego. Nawet jeśli osoba poniżej 18 roku życia wyraża zgodę na czynność seksualną, to nadal zachowanie spełnia przesłanki wykorzystywania, z uwagi m.in. na możliwą nierównowagę relacji pomiędzy osobami zaangażowanymi związaną z różnicą wieku, doświadczeniem życiowym, czy też podporządkowaniem wynikającym z pełnionych funkcji. Molestowanie seksualne obejmuje nieakceptowalne i niepożądane zachowania i praktyki o charakterze seksualnym, które mogą obejmować np. sugestie lub żądania o charakterze seksualnym, prośby o przysługi seksualne, seksualne, werbalne lub fizyczne zachowania lub gesty, które są lub mogą być racjonalnie postrzegane jako obraźliwe lub upokarzające.

Jakakolwiek czynność seksualna z osobą poniżej 15 roku życia jest zawsze przestępstwem, nawet przy hipotetycznej „zgodzie” dziecka – taka zgoda nie ma mocy prawnej.

Przykłady w sporcie:

- a) fotografowanie nagich lub przebierających się dzieci w szatni;
 - b) rozpoczęcie relacji seksualnej z zawodnikiem;
 - c) komentowanie tego, jak jest „dobrze rozwinięta” fizycznie dziewczynka;
 - d) wymaganie od dziecka kontaktu fizycznego wykraczającego poza potrzeby gry, twierdząc, że służy to dobru zawodnika.
3. **Przemoc emocjonalna, psychiczna lub werbalna** - oznacza każdy akt powodujący naruszenie godności osobistej dziecka, ukierunkowany na wyrządzenie krzywdy, tj. poniżanie, upokarzanie lub ośmieszanie dziecka, brak odpowiedniego wsparcia i uwagi, powodujące obniżenie jego poczucia wartości. Przemoc emocjonalna to uporczywe emocjonalne maltretowanie dziecka. Jest nazywane również czasami psychologicznym i może mieć poważne i trwałe negatywne skutki dla rozwoju emocjonalnego dziecka. Przemoc emocjonalna może polegać na celowym mówieniu dziecku, że jest bezwartościowe, niekochane i nieodpowiednie. Może obejmować nie dawanie dziecku możliwości wyrażania swoich poglądów, celowe uciszanie go lub wyśmiewanie tego, co mówi lub jak się lub jak się komunikuje. Przemoc emocjonalna często występuje jako wzorzec celowego, długotrwałego, powtarzającego się nie fizycznego zachowania w ramach relacji zróżnicowanych pod względem władzy. Przemoc emocjonalna może obejmować zastraszanie - w tym zastraszanie w Internecie poprzez sieci społecznościowe, gry online lub telefony komórkowe - również przez rówieśników dziecka.

Przemoc emocjonalna ma miejsce, gdy osoba dorosła nieustannie krytykuje dziecko, grozi mu lub je wyklucza z pewnych aktywności, obniżając jego poczucie wartości. Trener czy opiekun to osoby znaczące w życiu dziecka, będące dla niego autorytetem sportowym i wzorem zachowania. Konstruktwna krytyka nie jest zabroniona. Konstruktwna krytyka jest ważna dla nauki, rozwoju i doskonalenia dzieci. Podobnie, żarty i śmiech pomagają tworzyć więzi między ludźmi i poczucie wspólnoty. Różnica pomiędzy przemocą psychiczną, a krytyką polega na tym, iż w przemocy psychicznej wykorzystywanie emocjonalne idzie za daleko. Krytyka przestaje być motywująca, a żarty nie są śmieszne. Przemoc emocjonalna może ranić i powodować szkody, podobnie jak przemoc fizyczna.

Przykłady w sporcie:

- a) krzyczenie na dziecko i używanie języka agresywnego, ironicznego lub poniżającego w szczególności w sytuacjach niepowodzenia sportowego;
- b) naśmiewanie się z dziecka i zachęcanie do tego innych zawodników;
- c) faworyzowanie w zespole, tak że niektóre dzieci czują się wykluczone;
- d) karanie nadmiernym wysiłkiem fizycznym.

- 4. Zaniedbanie** - ma miejsce, gdy dorosły nie zapewnia wystarczającego wsparcia emocjonalnego lub umyślnie i konsekwentnie nie zwraca uwagi na dziecko. Zaniedbanie występuje również wtedy, gdy nie zapewnia się dziecku realizacji podstawowych potrzeb, np. nie otrzymuje wystarczającej ilości jedzenia, ubrania, opieki medycznej lub nadzoru.

Przykłady w sporcie:

- a) brak wiedzy opiekunów, gdzie znajdują się dzieci podczas obozów lub meczów wyjazdowych;
- b) niezapewnienie napojów lub niepozwalenie dzieciom na zaspokojenie pragnienia podczas treningu;
- c) w celu dojazdu dzieci na rozgrywki, korzystanie z transportu, który nie spełnia wymogów bezpieczeństwa.

- 5. Prześladowanie, Mobbing** - chociaż znęcanie się zwykle uważa się za akt dorosłego wobec dziecka, nadużycia mogą pochodzić także od rówieśników. Przemoc dziecka wobec innego dziecka często jest nazywana prześladowaniem. Prześladowanie może przybierać różne formy. Obejmuje działania fizyczne, takie jak uderzanie, uszkodzenia lub kradzież mienia, aktywność online - obraźliwe wiadomości, komentarze, posty lub zdjęcia zamieszczane w mediach społecznościowych, akty słowne, takie jak przezywanie. Prześladowanie może być oparte na kryterium płci, pochodzenia

etnicznego, seksualności, niepełnosprawności lub poziomu umiejętności sportowych. Dorośli czasami lekceważą prześladowanie, myśląc, że przynosi mniej doniosłe skutki, ponieważ występuje między dziećmi. Jednak prześladowanie może powodować znaczne szkody. Z tego powodu ważne jest, aby tworzyć atmosferę, w której wszyscy wiedzą, że prześladowanie nie jest i nie będzie tolerowane i należy na nie reagować, gdy tylko się rozpocznie.

6. **Inne formy nadużyć** - dyskryminacja, wykorzystywanie, znęcanie się dorosłych nad dziećmi, jak i dzieci wzajemnie nad sobą.

Niezwłocznie zgłaszać należy nie tylko nadużycia które stanowią przestępstwo, ale również zachowania, które mogą stanowić naruszenie np. kodeksów postępowania, stanowiących załączniki do niniejszej Polityki.

4.2. OKOLICZNOŚCI W JAKICH MOŻE DOCHODZIĆ DO NADUŻYĆ W WYPADKU AKTYWNOŚCI SPORTOWYCH

Samo wyodrębnienie form nadużyć nie pozwoli w pełni na identyfikację ryzyka naruszenia bezpieczeństwa dzieci. Konieczne jest przedstawienie okoliczności, w których podczas aktywności sportowych może dojść do naruszeń, wyjaśnienie, jak takie naruszenia mogą wyglądać w poszczególnych sytuacjach, aby prawidłowo zlokalizować źródło zagrożenia.

1. **Kontuzje** - niemal każdy sport wiąże się z pewnym ryzykiem kontuzji. Natomiast presja wywierana na dziecku może przyczynić się do wystąpienia uszkodzeń lub ich rozległości, gdy wykonuje to, co nie jest rozsądne lub właściwe ze względu na wiek i umiejętności. Także zachęcanie dzieci do gry w przypadku kontuzji jest zachowaniem, które nie powinno być akceptowane przez trenerów i środowisko piłkarskie.
2. **Nacisk na wygraną** - zwycięstwo jest ważną częścią sportu. Jednak wywieranie presji w celu osiągnięcia korzystnych wyników za wszelką cenę, może wywoływać szkody zarówno psychiczne, jak i fizyczne. Czasami presja osiągania wyników pochodzi od dorosłych, ale może mieć źródło w ambicjach dziecka lub jego rówieśników. W przypadku dzieci, wydajność nigdy nie powinna odbywać się kosztem radości ze sportu i rozwoju.
3. **Kontakty fizyczne, zabiegi fizjoterapeutyczne** - niektóre okoliczności, takie jak przebieranie się w szatniach, kąpiel po treningu lub meczu, bliski kontakt podczas zabiegów fizjoterapeutycznych, zwiększają ryzyko wystąpienia naruszeń. Takie

warunki mogą stworzyć możliwości osobom, które chcą seksualnie wykorzystać dziecko. Należy wyważyć poszanowanie prywatności dzieci oraz ich bezpieczeństwo. Jeżeli konieczna jest indywidualna opieka fizjoterapeuty, wskazana jest obecność drugiej osoby dorosłej, np. lekarza, innego członka sztabu medycznego, członka sztabu trenerskiego (zasada czterech oczu). Wszelkie zabiegi fizjoterapeutyczne powinny odbywać się w otwartym pomieszczeniu. W takich sytuacjach dorosły nigdy nie powinien zostawać sam z dzieckiem ani nawet sam w obecności innego dziecka, z uwagi na bezpieczeństwo dzieci, ale także własne, gdyż dzieciom zdarza się konfabulować lub źle ocenić sytuację.

4. **Mecze wyjazdowe, obozy sportowe lub inne aktywności z dala od domu z zapewnieniem noclegu** - wyjazdy z zapewnieniem noclegu np. mecze wyjazdowe lub obozy treningowe, mogą być okazją dla tych, którzy chcą wyrządzić krzywdę seksualną dzieciom. Zawsze musi być wystarczająco dużo dorosłych, aby zapewnić odpowiedni nadzór. Przy pracy z dziećmi zawsze powinny być obecne co najmniej dwie osoby dorosłe, aby uniknąć zaginięcia lub pozostawienia dzieci w niebezpiecznych sytuacjach. Innym czynnikiem, który należy wziąć pod uwagę, jest to, czy środki transportu są bezpieczne, a miejsce noclegu położone w bezpiecznej okolicy.
5. **Bliskie relacje** - relacje między dzieckiem, a jego trenerem, koordynatorem, opiekunem lub innymi osobami z klubu, takimi jak fizjoterapeuci, są ważne i mogą być korzystne. Wiele dzieci rozwija bliskie i pełne zaufania relacje, szczególnie ze swoim trenerem, który odgrywać może znaczącą rolę w ich życiu, zwłaszcza jeśli nie mają dobrych kontaktów z innymi dorosłymi. Jednak te bliskie relacje mogą również być przyczyną wyrządzenia dzieciom krzywdy. Dziecko może chcieć spełnić zalecenia lub życzenia dorosłego. Dziecko może obawiać się sprzeciwu wobec dorosłego, który jest osobą zaufania i władzy o niekwestionowanym do tej pory autorytecie. Dbanie o bezpieczeństwo dzieci oznacza, że wszyscy powinni być angażowani – dzieci, trenerzy, opiekunowie i rodzice, oraz ważne jest to, aby wszyscy przestrzegali tych samych standardów zachowania i postępowania.
6. **Dynamika wewnątrz zespołu** - bycie częścią zespołu, klubu, drużyny, akademii piłkarskiej czy hokejowej i związane z tym poczucie przynależności może być bardzo korzystne dla poczucia własnej wartości przez dzieci. „Duch zespołu” ma kluczowe znaczenie dla rozwoju dziecka. Atmosfera jest tworzona przez zawodników, ale trener ma na nią duży wpływ. Na przykład, jeśli trener swoim zachowaniem pokazuje, że wszystkich należy szanować, a szykanowanie nie jest tolerowane, atmosfera zespołu jest znacznie bardziej przyjazna i pozytywna. I odwrotnie, jeśli trener pokaże, że ceni sobie bardziej wygraną niż poziom gry i zachowania zawodników, dzieci mogą zacząć

się obwiniać, a także wyłączać z gry te, które ich zdaniem zawodzą, nie osiągając wymaganych rezultatów sportowych. Atmosfera wewnątrz zespołu może wzbudzać poczucie u dzieci, że nie pasują do zespołu, być może z powodu ich pochodzenia lub innych cech je wyróżniających. Hierarcha w zespole/drużynie powstaje, gdy starsze lub silniejsze dzieci będą miały wpływ na inne. Może to przynosić pozytywne skutki, gdy starsi zawodnicy są wzorcami dobrych zachowań, ale także prowadzić do negatywnych konsekwencji, w przypadku gdy dzieci będą tolerować prześladowanie, aby zyskać akceptację starszych kolegów z zespołu.

4.3. ROZPOZNAWANIE NADUŻYĆ

Nie należy bagatelizować znaków, które wysyła dziecko, na przykład, gdy dziecko:

- 1) ma niewyjaśnione obrażenia fizyczne, w tym siniaki i rany, takie jak oparzenia papierosem, blizny po samookaleczeniu lub ból podczas chodzenia;
- 2) cierpi na niewyjaśnione i często powracające choroby np. zaburzenia żołądkowe, trudności z jedzeniem;
- 3) nagle zmienia zachowanie lub nastrój, np. staje się agresywny, wycofany lub nieśmiały;
- 4) unika pewnych sytuacji lub osób;
- 5) staje się bardzo skryty np. przestaje dzielić się tym, co dzieje się w jego życiu lub nagle milknie, kiedy pojawiają się dorośli;
- 6) stale mówi o sobie źle, np. że jest bezwartościowy lub bezużyteczny;
- 7) wydaje się być odizolowany lub nie integruje się z innymi w zespole;
- 8) mówi, że on lub jego koledzy z drużyny są wykorzystywani lub krzywdzeni.

Nie należy bagatelizować znaków w zachowaniu dorosłych, np. trenera lub opiekuna.

Zwróćmy szczególną uwagę, gdy trener lub opiekun:

- 1) wyróżnia jedno lub więcej dzieci, zarówno faworyzując, jak i karząc;
- 2) dąży do osiągnięcia wyniku, nie zważając na to, czy dziecko jest szczęśliwe i ma dobre samopoczucie;
- 3) wyraża się negatywnie i krytycznie wobec dziecka;
- 4) używa nieodpowiedniego języka, np. omawia wygląd fizyczny dziecka w sposób seksualny;
- 5) używa wulgaryzmów w obecności dzieci;
- 6) nie troszczy się o dzieci, co robią lub gdzie przebywają;
- 7) nie postępuje zgodnie z wytycznymi i kodeksami postępowania, m.in. kodeksem dla trenerów, opiekunów, wolontariuszy i innych osób pracujących z dziećmi.

Dzieci maltretowane często doświadczają więcej niż jednego rodzaju przemocy. Przemoc ma zazwyczaj miejsce przez dłuższy czas i nie jest pojedynczym, odosobnionym zdarzeniem. Coraz częściej do znęcania się może dojść w sieci. Dzieci, które są maltretowane, mogą sugerować że są krzywdzone, a czasami ujawniać to bezpośrednio. Nie możemy lekceważyć bezpośredniego ujawnienia.

Podstawy do obaw o nadużycie mogą istnieć gdy:

1. Otrzymamy relację od osoby, która widziała wykorzystywane dziecko.
2. Zaobserwujemy lub otrzymamy dowody, takie jak niewyjaśnione obrażenia fizyczne lub zachowanie, które może być konsekwencją nadużycia, np. dziecko jest wycofane i bardzo spokojne, kiedy zazwyczaj takie nie jest. Poniżej znajduje się lista niektórych wskaźników znęcania się (nie jest ona wyczerpująca).

NADUŻYCIA FIZYCZNE	
Wskaźniki fizyczne Zadrapania Ślady ugryzień lub siniaki Oparzenia, np. papierosowe Nielezione urazy Złamane kości	Wskaźniki behawioralne Tendencje do samookaleczania Ciągłe próby ucieczki Agresja lub wycofanie Strach przed powrotem do domu Nieuzasadniony strach przed dorosłymi
NADUŻYCIA EMOCJONALNE	
Wskaźniki fizyczne Nagłe zaburzenia mowy Moczenie i brudzenie łóżka Oznaki samookaleczenia Słabe relacje z rówieśnikami	Wskaźniki behawioralne Zachowanie wymagające uwagi Kołysanie, ssanie kciuka Strach przed zmianami Chroniczna ucieczka
ZANIEDBYWANIE	
Wskaźniki fizyczne Ciągły głód Narażenie na niebezpieczeństwo, brak nadzoru Nieodpowiednie/niewłaściwe ubranie Niedostateczna higiena Nielezione choroby	Wskaźniki behawioralne Zmęczenie, bezradność Słabe relacje z rówieśnikami Niskie poczucie własnej wartości Kompulsywne kradzieże, żebranie
NADUŻYCIA SEKSUALNE	

Wskaźniki fizyczne	Wskaźniki behawioralne
Dziecko może skarżyć się na bolesność, ból lub krwawienie w swoich "częściach intymnych"	Depresja
Składanie propozycji seksualnych dorosłym lub innym dzieciom	Nieodpowiedni język i/lub wiedza seksualna nieadekwatna do wieku
Ból przy oddawaniu moczu	Składanie propozycji seksualnych dorosłym lub innym dzieciom
Trudności w chodzeniu lub siedzeniu	Niska samoocena
Anoreksja/bulimia	Strach przed ciemnością
Nadużywanie substancji/narkotyków	Niechęć do zbliżania się do kogokolwiek

3. Dziecko wskaże (lub ujawni), że było maltretowane. Pamiętajmy, że dzieci rzadko mówią o tym, że są maltretowane i często nie wiedzą, co zrobić lub gdzie udać się po pomoc - Informacje ujawniane przez dzieci należy zawsze traktować poważnie. Co najważniejsze, należy natychmiast skontaktować się z odpowiednimi instytucjami, jeśli dziecko jest w bezpośrednim niebezpieczeństwie.

Jeśli dziecko sugeruje, że chce powiedzieć „sekret” lub ujawnić informacje, które sugerują, że jest zagrożone lub było wykorzystywane, ważne jest, aby:

- zachować spokój i nie okazywać szoku lub niedowierzania;
- uważnie słuchać, co mówi, oraz zaoferować pocieszające wypowiedzi, zwłaszcza gdy dziecko ujawnia nadużycie seksualne, na przykład: "Przykro mi, że to się stało", "To nie twoja wina".
- nie zadawać szczegółowych, dociekliwych lub prowadzących pytań;
- powiedzieć dziecku, że potraktuje się to, co zostało powiedziane poważanie;
- wyjaśnić, co zamierzasz zrobić (w zależności od wieku dziecka może to być pytanie o rodzaj pomocy i z czym zaangażowaniem dziecko czułoby się komfortowo);
- powiedzieć dziecku, że nie można utrzymać tego w tajemnicy, ale informacje będą przekazane dalej tylko po to, aby zapewnić mu bezpieczeństwo.

NIGDY:

- nie zadawaj pytań, z wyjątkiem pytań o wyjaśnienia;
- nie składaj obietnic dotyczących poufności, których nie możesz dotrzymać;
- nie zakładaj, że ktoś inny podejmie niezbędne działania;
- nie lekceważ, nie wykazuj skrajnych reakcji, np. złość, szok, przerażenie itp;

- e) nie wyciągaj pochopnych wniosków, nie spekuluj, nie oskarżaj kogokolwiek; nie wydawaj osądów na temat domniemanego sprawcy;
- f) nie próbuj badać ujawnionej sytuacji we własnym zakresie.

PAMIĘTAJ: Twoim obowiązkiem nie jest decydowanie o tym, czy doszło do złej praktyki lub nadużycia. Twoim obowiązkiem jest zgłaszanie wszelkich obaw i podejrzeń do Koordynatora ds. bezpieczeństwa, Zarządu lub do odpowiednich służb.

4.4. PLAN WSPARCIA DZIECKA PO UJAWNIENIU NADUŻYĆ

Jest to proces wymagający szczególnej uwagi i wrażliwości, a jego głównym celem jest zapewnienie bezpieczeństwa i dobrostanu dziecka. Każdy przypadek jest unikalny, a plan wsparcia musi być dostosowany do indywidualnej sytuacji dziecka. Ważne jest, aby w całym procesie priorytetem były dobrostan i potrzeby dziecka. Oto kluczowe elementy, które należy wziąć pod uwagę:

1. **Szybka i Wrażliwa Reakcja** - Po ujawnieniu krzywdzenia, konieczna jest natychmiastowa i empatyczna reakcja. Ważne jest, aby dziecko poczuło się bezpiecznie i wiedziało, że jest słuchane i brane poważnie.
2. **Ocena Sytuacji** - Przeprowadzenie szczegółowej oceny sytuacji, w tym okoliczności krzywdzenia, potrzeb dziecka i dostępnych zasobów wsparcia. Ocena ta powinna być przeprowadzona przez wykwalifikowanych specjalistów, niezależnie od procedury zgłoszenia nadużycia.
3. **Zaangażowanie Specjalistów** - W procesie wsparcia powinny uczestniczyć różne osoby, takie jak psychologowie, pracownicy socjalni, doradcy, a w razie potrzeby także prawnicy lub lekarze.
4. **Tworzenie Indywidualnego Planu Wsparcia** - Opracowanie planu wsparcia dostosowanego do indywidualnych potrzeb małoletniego, z uwzględnieniem jego wieku, doświadczeń, sytuacji rodzinnej i stanu zdrowia.
5. **Zapewnienie Bezpieczeństwa** - Priorytetem jest zapewnienie bezpiecznego środowiska dla małoletniego w ramach naszej organizacji ale również poza nią, w co powinni być zaangażowani rodzice, opiekunowie, szkoła, o ile do nadużycia nie doszło z ich udziałem.
6. **Wsparcie Psychologiczne i Emocjonalne** - Zapewnienie dostępu do terapii i wsparcia emocjonalnego, aby pomóc dziecku uporać się z traumą i jej skutkami.
7. **Zaangażowanie Rodziny i Opiekunów** - Włączenie do planu wsparcia rodziny i opiekunów dziecka, o ile jest to możliwe i bezpieczne. Rodzina może potrzebować wsparcia w zrozumieniu sytuacji i w odpowiednim reagowaniu na potrzeby dziecka.

8. **Edukacja i Informacja** - Edukowanie małoletniego i jego opiekunów na temat praw dziecka, dostępnych ścieżek wsparcia, a także sposobów radzenia sobie ze skutkami krzywdzenia.
9. **Monitorowanie i Ocena Postępów** - Regularna ocena postępów w realizacji planu wsparcia, z możliwością jego dostosowania w miarę zmiany potrzeb i okoliczności.
10. **Prywatność i Poufność** - Ochrona prywatności małoletniego i zapewnienie poufności wszystkich informacji związanych z sytuacją.

4.5. OSOBY I ORGANIZACJE KONTAKTOWE:

1. **Cracovia oraz Fundacja** - Koordynator ds. bezpieczeństwa dzieci, ochronadzieci@cracovia.pl;
2. **PZPN** – Koordynator PZPN ds. bezpieczeństwa dzieci, ochronadzieci@pzpn.pl
3. **Dziecięcy Telefon Zaufania Rzecznika Praw Dziecka**- telefon: 0 800 12 12 12 (numer bezpłatny).
4. **Telefon zaufania dla dzieci i młodzieży prowadzony przez Fundację Dajemy Dzieciom Siłę** - telefon: 116 111 – numer bezpłatny.
5. **Telefon dla rodziców, nauczycieli i innych profesjonalistów pracujących z dziećmi oferujących poradnictwo prawne i psychologiczne w zakresie interwencji w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka, a także pomocy psychologicznej dziecku przeżywającemu trudności prowadzony przez Fundację Dajemy Dzieciom Siłę** - 800 100 100 (numer bezpłatny).
6. **Komitet Ochrony Praw Dziecka** - telefon: 22 626 94 19
7. **Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Krakowie** - telefon: 12 616-54-27
8. **Policja** – telefon: 997
9. **Numer alarmowy**: 112

4.6. PROCEDURA ZGŁOSZENIA NADUŻYCIA DOKONANEGO PRZEZ DZIECKO LUB DOROSŁEGO WEWNĄTRZ ORGANIZACJI

1. Przebieg procedury - Zasady ogólne

- a) W przypadku powzięcia podejrzenia, że dziecko jest krzywdzone lub zgłoszenia takiej okoliczności przez dziecko lub opiekuna dziecka, każdy ma obowiązek zgłoszenia incydentu wobec dzieci. W tym celu został przygotowany specjalny formularz, którego wzór stanowi Załącznik nr 8 do Polityki. Formularz przekazywany jest Koordynatorowi ds. bezpieczeństwa dzieci na adres ochronadzieci@cracovia.pl. lub pisemnie na adres ul. Kałuży 1, 30-111 Kraków.
- b) Zgłoszenia nadużyć podlegają rejestracji i przechowywaniu w Rejestrze interwencji prowadzonym przez Koordynatora ds. bezpieczeństwa dzieci. W wypadku nadużycia w związku z piłką nożną, koordynator ds. bezpieczeństwa dzieci

przekazuje zgłoszenia incydentu Koordynatorowi PZPN ds. bezpieczeństwa dzieci.

- c) Interwencja prowadzona jest przez Koordynatora ds. bezpieczeństwa dzieci we współpracy z Zarządem Cracovii/Fundacji. Jeżeli zgłoszono krzywdzenie ze strony osoby wyznaczonej do prowadzenia interwencji, wówczas interwencja prowadzona jest przez Zarząd lub wyznaczoną przez niego osobę. W wypadku nadużycia w związku z piłką nożną, sprawa przekazywana jest Koordynatorowi PZPN ds. bezpieczeństwa dzieci.
- d) Do udziału w interwencji można doprosić specjalistów, w szczególności psychologów i pedagogów, celem skorzystania z ich pomocy przy rozmowie z dzieckiem, o ile ich obecność będzie służyła ochronie najlepszego interesu dziecka.
- e) Zarząd KS Cracovia S.A./Fundacji informuje rodziców dziecka o obowiązku zgłoszenia podejrzenia krzywdzenia dziecka do odpowiedniej instytucji (prokuratura/policja, sąd rodzinno-opiekuńczy, najbliższy ośrodek pomocy społecznej).
- f) Po poinformowaniu rodziców zgodnie z punktem poprzedzającym, Zarząd KS Cracovia S.A./Fundacji składa zawiadomienie o podejrzeniu krzywdzenia dziecka do instytucji wskazanych w punkcie poprzedzającym, ewentualnie składa zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa do prokuratury/policji, wniosek o wgląd w sytuację dziecka do ośrodka pomocy społecznej, wniosek o wgląd w sytuację rodziny do sądu rodzinnego. Kluczowa jest treść pisma, a nie jego tytuł bądź forma.
- g) Z przebiegu każdej interwencji Koordynator ds. bezpieczeństwa dzieci sporządza kartę interwencji, której wzór stanowi Załącznik nr 9 do Polityki. Kartę załącza się do Rejestru interwencji prowadzonego przez Koordynatora ds. bezpieczeństwa dzieci. Karta interwencji służy do oceny skuteczności procedur i procesów zabezpieczających, wskazania, czy podejmowane działania zapobiegawcze działają ograniczająco na częstotliwość wystąpienia nadużyć i zmniejszenie krzywdy lub szkody, a ryzyko jest identyfikowane i minimalizowane. Formularza należy użyć także jako podstawy do opracowania planu działania w celu poprawy praktyk ochronnych i monitorowania postępów. W wypadku nadużycia w związku z piłką nożną, kartę interwencji przekazuje się Koordynatorowi PZPN ds. bezpieczeństwa dzieci.
- h) Personel i inne osoby, które powzięły informację o krzywdzeniu dziecka lub informacje z tym związane, są zobowiązane do zachowania tych informacji w tajemnicy, wyłączając informacje przekazywane uprawnionym instytucjom w ramach działań interwencyjnych.

- i) W przypadku gdy podejrzenie zagrożenia bezpieczeństwa dziecka zgłosili rodzice dziecka, a podejrzenie to nie zostało potwierdzone, należy o tym fakcie poinformować rodziców dziecka na piśmie.
- j) **W przypadku podejrzenia, że życie dziecka jest zagrożone lub grozi mu ciężki uszczerbek na zdrowiu należy niezwłocznie poinformować odpowiednie służby (policja, pogotowie ratunkowe), dzwoniąc pod numer 112 lub 999 (pogotowie). Poinformowania służb dokonuje osoba, która pierwsza powzięła informację o zagrożeniu i następnie wypełnia kartę interwencji.**

2. Szczególne rozwiązania w przypadku zgłoszenia dotyczącego osoby z personelu.

- a) W przypadku gdy zgłoszono krzywdzenie dziecka przez osobę z, osoba ta zostaje natychmiast odsunięta od wszelkich form kontaktu z dziećmi (nie tylko dzieckiem pokrzywdzonym) do czasu wyjaśnienia sprawy. W wypadku nadużycia w związku z piłką nożną, o zdarzeniu informuje się Koordynatora PZPN ds. bezpieczeństwa dzieci.
- b) Koordynator ds. bezpieczeństwa dzieci we współpracy z Zarządem Cracovii/Fundacji przeprowadza rozmowę z dzieckiem i innymi osobami mającymi lub mogącymi mieć wiedzę o zdarzeniu i o sytuacji osobistej (rodzinnej, zdrowotnej) dziecka. Powyższe ma na celu ustalenie przebiegu zdarzenia, ale także wpływu zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka. Ustalenia są spisywane na karcie interwencji (załącznik nr 9 do niniejszej Polityki).
- c) Koordynator ds. bezpieczeństwa dzieci we współpracy z Zarządem Cracovii/Fundacji organizuje spotkanie z rodzicami dziecka, którym przekazuje informacje o zdarzeniu oraz o potrzebie skorzystania ze specjalistycznego wsparcia, w tym u innych organizacji lub służb. W wypadku nadużycia w związku z piłką nożną, notatka ze spotkania powinna zostać przekazana do Koordynatora PZPN ds. bezpieczeństwa dzieci.
- d) W przypadku, gdy wobec dziecka popełniono przestępstwo, Zarząd KS Cracovia S.A./Fundacji składa zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa we właściwej miejscowo jednostce policji lub prokuratury.
- e) W przypadku, gdy doszło do innej formy krzywdzenia niż popełnienie przestępstwa na jego szkodę, Koordynator ds. bezpieczeństwa dzieci we współpracy z Zarządem Cracovii/Fundacji zbada wszystkie okoliczności sprawy, w szczególności wysłucha osobę podejrzaną o krzywdzenie, dziecko oraz innych świadków zdarzenia. W

sytuacji gdy naruszenie dobra dziecka jest znaczne, w szczególności gdy doszło do dyskryminacji lub naruszenia godności dziecka, należy rozważyć rozwiązanie stosunku prawnego z osobą, która dopuściła się krzywdzenia. Jeżeli osoba, która dopuściła się krzywdzenia, nie jest bezpośrednio zatrudniona, zakazuje się wstępu tej osoby na teren klubu, a w razie potrzeby rozwiązuje się umowę z instytucją współpracującą.

3. Szczególne rozwiązania w przypadku krzywdzenia rówieśniczego

- a) W przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka przez inne dziecko przebywające w organizacji (np. na zajęciach grupowych) należy przeprowadzić rozmowę z dzieckiem podejrzanym o krzywdzenie oraz jego rodzicami, a także oddzielnie z dzieckiem poddawany krzywdzeniu i jego rodzicami. Ponadto należy porozmawiać z innymi osobami mającymi wiedzę o zdarzeniu. W trakcie rozmów należy dążyć do ustalenia przebiegu zdarzenia, a także wpływu zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka krzywdzonego. Ustalenia są spisywane na karcie interwencji (załącznik nr 9 do Polityki). Dla dziecka krzywdzącego oraz krzywdzonego sporządza się oddzielne karty interwencji. W wypadku nadużycia w związku z piłką nożną, informacje o zdarzeniu przekazuje się Koordynatorowi PZPN ds. bezpieczeństwa dzieci.
- b) Wspólnie z rodzicami dziecka krzywdzącego należy opracować plan naprawczy, celem zmiany niepożądanych zachowań.
- c) Z rodzicami dziecka poddawanego krzywdzeniu należy opracować plan zapewnienia mu bezpieczeństwa, włączając w ten plan sposoby odizolowania go od źródeł zagrożenia.
- d) W trakcie rozmów należy upewnić się, że dziecko podejrzanego o krzywdzenie innego dziecka samo nie jest krzywdzone przez rodziców/opiekunów, innych dorosłych bądź inne dzieci. W przypadku potwierdzenia takiej okoliczności należy podjąć interwencję także w stosunku do tego dziecka.
- e) Jeżeli osobą podejrzaną o krzywdzenie jest dziecko w wieku od 13 do 17 lat, a jego zachowanie stanowi czyn karalny, należy ponadto poinformować właściwy miejscowo sąd rodzinny lub policję poprzez pisemne zawiadomienie. Za złożenie zawiadomień odpowiedzialny jest Zarząd KS Cracovia S.A./Fundacji.
- f) Jeżeli osobą podejrzaną o krzywdzenie jest dziecko powyżej lat 17, a jego zachowanie stanowi przestępstwo, wówczas należy poinformować właściwą

miejscowo jednostkę policji lub prokuratury poprzez pisemne zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa. Za złożenie zawiadomień odpowiedzialny jest Zarząd KS Cracovia S.A./Fundacji.

4.7. PROCEDURA ZGŁOSZENIA NADUŻYCIA W ŚRODOWISKU ZEWNĘTRZNYM

1. W przypadku powzięcia podejrzenia nadużyć wobec dziecka lub zgłoszenia takiej okoliczności przez dziecko lub inną osobę, które miały miejsce poza KS Cracovia S.A./Fundacją, każdy ma obowiązek zgłoszenia takiego zdarzenia. W tym celu został przygotowany specjalny formularz, którego wzór stanowi Załącznik nr 8 do Polityki. Formularz przekazywany jest koordynatorowi ds. bezpieczeństwa dzieci na adres ochronadzieci@cracovia.pl lub pisemnie na adres ul. Kałuży 1, 30-111 Kraków. Zgłoszenia nadużyć podlegają rejestracji i przechowywaniu w Rejestrze interwencji prowadzonym przez Koordynatora ds. bezpieczeństwa dzieci. W wypadku nadużycia dotyczącego dziecka trenującego piłkę nożną, Koordynator ds. bezpieczeństwa dzieci przekazuje formularz Koordynatorowi PZPN ds. bezpieczeństwa dzieci.
2. Interwencja prowadzona jest przez koordynatora ds. bezpieczeństwa dzieci we współpracy z Zarządem KS Cracovia S.A./Fundacji.
3. Do udziału w interwencji można doprosić specjalistów, w szczególności psychologów i pedagogów, celem skorzystania z ich pomocy przy rozmowie z dzieckiem o trudnych doświadczeniach.
4. W przypadku gdy zgłoszono krzywdzenie dziecka ze strony rodziców/opiekunów bądź przez osobę trzecią (obcą, bądź spokrewnioną), Koordynator ds. bezpieczeństwa dzieci we współpracy z Zarządem Cracovii/Fundacji przeprowadza rozmowę z dzieckiem i innymi osobami mającymi lub mogącymi mieć wiedzę o zdarzeniu i o sytuacji osobistej (rodzinnej, zdrowotnej) dziecka. Koordynator ds. bezpieczeństwa dzieci we współpracy z Zarządem Cracovii/Fundacji stara się ustalić przebieg zdarzenia, ale także wpływ zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka. Ustalenia są spisywane na karcie interwencji, której wzór stanowi Załącznik nr 9 do Polityki.
5. Koordynator ds. bezpieczeństwa dzieci we współpracy z Zarządem Cracovii/Fundacji organizuje spotkanie z opiekunami dziecka, którym przekazuje informacje o zdarzeniu oraz o potrzebie skorzystania ze specjalistycznego wsparcia, w tym u innych organizacji lub służb. Zarząd KS Cracovia S.A./Fundacji informuje opiekunów o obowiązku zgłoszenia podejrzenia krzywdzenia dziecka do odpowiedniej instytucji (prokuratura/policja, sąd rodzinno-opiekuńczy, najbliższy ośrodek pomocy społecznej).

6. Po poinformowaniu opiekunów zgodnie z punktem poprzedzającym, Zarząd KS Cracovia S.A./Fundacji składa zawiadomienie o podejrzeniu krzywdzenia dziecka do instytucji wskazanych w punkcie poprzedzającym, ewentualnie zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa do prokuratury/policji, wniosek o wgląd w sytuację dziecka do ośrodka pomocy społecznej, wniosek o wgląd w sytuację rodziny do sądu rodzinnego. Kluczowa jest treść pisma, a nie jego tytuł bądź forma.
7. W przypadku, gdy z przeprowadzonych ustaleń wynika, że opiekun dziecka zaniedbuje jego potrzeby psychofizyczne lub rodzina jest niewydolna wychowawczo (np. dziecko chodzi w nieadekwatnych do pogody ubraniach, opuszcza miejsce zamieszkania bez nadzoru osoby dorosłej), rodzina stosuje przemoc wobec dziecka (rodzic/inny domownik krzyczy na dziecko, stosuje klapsy lub podobne rodzajowo kary fizyczne), Zarząd Cracovii/Fundacji informuje właściwy sąd opiekuńczy, jak i ośrodek pomocy społecznej o potrzebie pomocy rodzinie, gdy niespełnianie potrzeb wynika z sytuacji ubóstwa, bądź - w przypadku przemocy i zaniedbania – o konieczności wszczęcia procedury Niebieskiej Karty.
8. Dalszy tok postępowania leży w kompetencjach instytucji wskazanych w punkcie poprzedzającym.
9. Z przebiegu każdej interwencji sporządza się kartę interwencji, której wzór stanowi Załącznik nr 9 do Polityki. Kartę załącza się do Rejestru interwencji prowadzonego przez Koordynatora ds. bezpieczeństwa dzieci. W wypadku nadużycia dotyczącego dziecka trenującego piłkę nożną, kartę interwencji przekazuje się Koordynatorowi PZPN ds. bezpieczeństwa dzieci.
10. Każdy, kto powziął informacje o krzywdzeniu dziecka lub informacje z tym związane, jest zobowiązany do zachowania tych informacji w tajemnicy, wyłączając informacje przekazywane uprawnionym instytucjom w ramach działań interwencyjnych.
- 11. W przypadku podejrzenia, że życie dziecka jest zagrożone lub grozi mu ciężki uszczerbek na zdrowiu należy niezwłocznie poinformować odpowiednie służby (policja, pogotowie ratunkowe), dzwoniąc pod numer 112 lub 999 (pogotowie). Poinformowania służb dokonuje osoba, która pierwsza powzięła informację o zagrożeniu i następnie wypełnia kartę interwencji.**

4.8. SPOSÓB DOKUMENTOWANIA I ZASADY PRZECHOWYWANIA DOKUMENTÓW DOTYCZĄCYCH UJAWNIONYCH LUB ZGŁOSZONYCH INCYDENTÓW NARUSZENIA BEZPIECZEŃSTWA DZIECI

Dokumentowanie i przechowywanie informacji o ujawnionych lub zgłoszonych incydentach lub zdarzeniach zagrażających dobru małoletniego jest kluczowym elementem w skutecznej polityce ochrony dzieci. Oto zasady i metody, które należy stosować w tym kontekście:

1. **Dokładne i Natychmiastowe Dokumentowanie:** Wszystkie incydenty powinny być dokumentowane natychmiast po ich ujawnieniu lub zgłoszeniu. Dokumentacja powinna zawierać:
 - a) Dokładny opis zdarzenia, w tym data, czas, miejsce, osoby zaangażowane i świadkowie.
 - b) Opis reakcji podjętej w odpowiedzi na incydent oraz wszelkich podjętych działań naprawczych.
 - c) Wszelkie informacje przekazane organom zewnętrznym (np. policji).Zgłoszenia nadużyć podlegają rejestracji i przechowywaniu w Rejestrze interwencji prowadzonym przez Koordynatora ds. bezpieczeństwa dzieci. W wypadku nadużycia dotyczącego dziecka trenującego piłkę nożną, koordynator ds. bezpieczeństwa dzieci przekazuje zgłoszenia incydentu Koordynatorowi PZPN ds. bezpieczeństwa dzieci. Wówczas, niezależnie od Rejestru interwencji prowadzonego przez Koordynatora ds. bezpieczeństwa dzieci, zgłoszenia będą przechowywane w rejestrze prowadzonym przez Koordynatora PZPN ds. bezpieczeństwa dzieci w okresie niezbędnym dla celów ujawniania i prowadzenia stosownych wyjaśnień oraz postępowań w sprawie.
2. **Poufność:** Informacje dotyczące incydentów muszą być przechowywane w sposób poufny, z dostępem ograniczonym do osób upoważnionych.
3. **Zabezpieczenie Danych:** Dane powinny być przechowywane w bezpieczny sposób, aby zapobiec nieautoryzowanemu dostępowi, zniszczeniu lub utracie. Powyższe obejmuje:
 - a) Używanie zabezpieczonych systemów elektronicznych z odpowiednimi hasłami i szyfrowaniem.
 - b) Przechowywanie kopii papierowych w zamkniętych szafach lub w innych bezpiecznych miejscach.
4. **Zgodność z Przepisami o Ochronie Danych:** Przechowywanie danych osobowych będzie się odbywało zgodnie z obowiązującymi przepisami o ochronie danych, oraz wewnętrznymi regulacjami, jeśli takie zostaną wprowadzone.

5. **Okres Przechowywania:** Wszystkie dokumenty dotyczące zgłoszeń, w tym informacje, zapisy postępowań, ustaleń i działań naprawczych oraz wszelkie dokumenty papierowe, oraz dokumentacja prowadzona w sposób elektroniczny, w tym w szczególności informacje zawierające dane osobowe potwierdzające przeprowadzone postępowanie w sprawie będą przechowywane w zabezpieczonym archiwum KS Cracovia S.A./Fundacji, a w wypadku nadużycia dotyczącego dziecka trenującego piłkę nożną także w zabezpieczonym archiwum PZPN do momentu realizacji celu dla którego zostały zebrane, przy czym maksymalny okres nie może przekroczyć pięciu lat, chyba, że przepisy prawa w tym związane z prowadzonymi postępowaniami wymagają dłuższego okresu przechowywania.
6. **Procedury Postępowania i dostępu do Dokumentacji:** Dokumentacja dotycząca zgłoszeń może być udostępniana osobom uprawnionym do przeprowadzania wewnętrznych postępowań wyjaśniających, dyscyplinarnych lub regulaminowych. Dokumentacja może zostać również udostępniana uprawnionym organom zewnętrznym np. Policja, Prokuratura, Sądy w sytuacji prowadzenia odpowiednich postępowań.
7. **Szkolenie Personelu:** Wszyscy pracownicy i wolontariusze powinni być odpowiednio przeszkoleni w zakresie dokumentowania i przechowywania informacji o incydentach, aby zapewnić, że procedury te są właściwie stosowane.

V. KOORDYNATOR DO SPRAW BEZPIECZEŃSTWA DZIECI W KS CRACOVIA S.A. ORAZ FUNDACJI CRACOVIA MŁODYCH

W celu wdrożenia Polityki Bezpieczeństwa Dzieci w KS Cracovia S.A. oraz w Fundacji Cracovia Młodych został powołany Koordynator ds. bezpieczeństwa dzieci, którego dane można będzie znaleźć na stronie internetowej Cracovii w zakładce „Polityka Bezpieczeństwa Dzieci”.

Do zadań Koordynatora ds. Bezpieczeństwa Dzieci należy:

1. Pełnienie funkcji osoby kontaktowej w sprawach dotyczących bezpieczeństwa dzieci i utrzymywanie efektywnej komunikacji między różnymi podmiotami zaangażowanymi w ochronę dzieci.
2. Współpraca z organizacjami sportowymi w celu wdrażania i utrzymywania standardów bezpieczeństwa dzieci.
3. Współpraca ze środowiskiem KS Cracovia S.A. oraz Fundacji w celu konsultowania, efektywnego wdrażania i rozwijania Polityki Bezpieczeństwa Dzieci;

4. Raportowanie zgłoszeń dotyczących bezpieczeństwa dzieci do odpowiednich organów wewnętrznych oraz organów zewnętrznych, w tym koordynowanie przygotowania zawiadomień o popełnieniu przestępstwa na szkodę dziecka oraz zawiadamianie sądu opiekuńczego.
5. Koordynacja, nadzór i wsparcie nad procesem wdrażania Polityki Bezpieczeństwa Dzieci, powiązanych procedur i wytycznych, w tym reagowania na incydenty dotyczące naruszenia bezpieczeństwa dzieci.
6. Dbanie o realizację wymogów prawa powszechnego oraz Polityki Bezpieczeństwa Dzieci w zakresie rekrutacji, zatrudnienia i działalności trenerów, opiekunów i wolontariuszy w programach szkoleniowych, imprezach, wydarzeniach i akcjach z udziałem dzieci i młodzieży w ramach KS Cracovia S.A. oraz Fundacji.
7. Przygotowanie personelu, organizatorów wydarzeń sportowych oraz innych zaangażowanych stron do stosowania standardów i procedur bezpieczeństwa dzieci w ramach działalności KS Cracovia S.A. oraz Fundacji.
8. Koordynowanie procedur postępowania i wytycznych w przypadku incydentów naruszenia bezpieczeństwa dzieci
9. Realizacja planu wsparcia małoletniego po ujawnieniu krzywdzenia.
10. Zapewnienie szkoleń z zakresu bezpieczeństwa dzieci oraz wsparcie dla rodziców, dzieci, pracowników, wolontariuszy i innych osób pracujących z dziećmi.
11. Prowadzenie rejestru wszelkich incydentów związanych z dziećmi, w celu zapewnienia odpowiedniej reakcji i prewencji.
- 12. Monitoring wskaźników wdrożenia niniejszej Polityki oraz Standardów bezpieczeństwa dzieci, poprzez sporządzanie raz na dwa lata, począwszy od 2025 r. Formularza postępów samooceny, którego wzór stanowi załącznik nr 10 do Polityki.**

VI. WEJŚCIE W ŻYCIE

Niniejsza Polityka Bezpieczeństwa Dzieci:

- a)** została uchwalona uchwałą Zarządu KS Cracovia S.A. z dnia 14 lutego 2024 r. i obowiązuje od dnia 15 lutego 2024 r. z późniejszymi zmianami.
- b)** Została uchwalona uchwałą Zarządu Fundacji Cracovia Młodych z dnia 25 lutego 2025 r. i obowiązuje od dnia 25 lutego 2025 r. z późniejszymi zmianami.